

KYTKY MOJE MILOVANĀ, VYDRĀ½TE!

PondĀĪĀ-, 11 listopad 2019

Jsou mezi mĀ½mi kamarĀidy a kamarĀdkami i tacĀ-, co mi Ā™Ā-kajĀ-, abych toho vĀĀ•nĀĀho lĀ-tĀjnĀ- z jednĀĀ pĀĪky svĀ druhou uĀ¾ nechala. Nojo, ale kdyĀ¾ jĀi to mĀim a) rĀida tam i tam, mĀim vĀjude "svĀ½ lidi", a jednoduĀje mne to bavĀ-. JĀ nikdy nebyla nijak zvlĀĪtĀ usedĀ½ tvor... NemyslĀ-m si, Ā¾e mĀim snad v pĀ™edcĀ-ch nĀĵakĀĀ koĀ•ovnĀ-ky, ale je pravĀ nemĀim rĀida nĀĵco stĀĪĀĀho... Proto asi taky rĀida stĀĵuju....

DĀ™Ā-v, zamlada, jsem se stĀĵovĀĪvala z bytu do bytu, poslednĀ- roky uĀ¾ jen "pĀ™edĀĪĀvĀim a pĀ™estavuju". To je ale svĀ½m zpĀĪ sobem taky jistĀĀ stĀĵovĀjnĀ-. ZvlĀĪtĀ, kdyĀ¾ je pak ten byt zcela odliĀjnĀ½ neĀ¾ pĀ™ed tĀ-m... No, nenĀ- se moc ĀĀ-m vytahovat, ale stĀĵovala jsem se vĀ-c jak desetkrĀit. Ale radĀĵi se pĀ™estanu bavit o tomhle mĀĀm "hobby", a rovnou pĀ™ejdu k vĀĵci: mĀim rĀida kytky. Ani ne tak ty ve vĀĵze, jako ty v kvĀĵtinĀĪĀ-ch, kterĀĀ se mnou Āĵijou, kterĀĀ mohu pozorovat, starat se o nĀĵ, obdivovat, pĀ™Ā-padnĀĵ jim i nadĀĵvat.

Jo - jsou dvĀĵ kytky, kterĀ½m fakt nemohu pĀ™ĪĀ-t na jmĀĀno: jedna za to fakt mĀĀ¾e, druhĀĵ je v mĀĀm naĀĵtvĀjnĀ- vĀĀi nĀ- zcela nevinnĀĵ. Ta prvĀ-, to je voskovka, o kterĀĀ jsem vĀĵm urĀĀitĀ uĀ¾ psala. PrvnĀ-ho "aplĀĀgra" jsem dostala od jednĀĀ kamarĀĪdky v mĀĀm prvĀ-m zamĀĵstnĀjnĀ-. Rostla mi jak divĀĵ, takĀ¾e jsem se zas o ni podĀĵlila s mou maminkou. BohuĀ¾el, asi to bylo i tĀ-m stĀĵovĀjnĀ-m, jĀĵ o tu svĀ pĀ™ĪĀĵla, kdeĀ¾to u mĀĵmy se jĀ- daĀ™Īlo neskuteĀnĀĵ, takĀ¾e se na nĀ- velmi ĀĀasto objevovala zĀĵplava nĀĵdhernĀ½ch bĀĪĀ½ch chomĀĪĀĀ kvĀĵtin. NĀĵkomu jejĀ- kvĀĵty nevonĀĵ, jĀĵ je milovala. A tak, kdyĀ¾ mi maminka zemĀ™ela, odstĀĵovala jsem si voskovĀĵnku k sobĀĵ... A - ta mrcha od tĀĀ doby nekvete a nekvete a nekvete...

Ta druhĀĵ, se kterou jsem tak trochu ve pĀ™Ī, je mĀĵ vĀĵnoĀ•nĀ- kaktus. MĀim ho v takovĀĀm podlouhlĀĀm velkĀĀm kvĀĵtinĀĪĀi, postupnĀĵ jsem tam zasĀĵzela vĀĵechny sehnatelnĀĀ barvy kvĀĵtĀĀ... No - a zase: jĀĵ si jeho kvĀĵty neuĀĵiju, uĀ¾ kolikĀĵtĀ½ rok, protoĀ¾e tou dobou jsem zas na opaĀ•nĀĀm konci svĀĵta. TakĀ¾e jen vĀ-dĀĵm fotky, pĀ™Ā-padnĀĵ se dostanu domĀĵ v dfobĀĵ, kdy uĀ¾ jen mohu pod nĀ-m sesbĀ-rat ty uschlĀĀ pozĀĀstatky... NehledĀĵ na to, Ā¾e po pĀ™Ā-jezdu jsem obĀĀas byla ponĀĵkud smutnĀĵ, protoĀ¾e na pravidelnĀĀ zalĀĀvĀjnĀ- holt "nejsou lidi". ĀĀĀ-mĀ¾ nechci v ĀĀĀĀdnĀĀm pĀ™Ā-padĀĵ svĀĀho drahĀĀho syna nĀĵjak obviĀĀovat, ale je fakt nemoĀĀnĀĀ po nĀĵm chtĀĀ-t, aby tam jezdil ob den, ob dva zalĀĀvat. TakĀ¾e postupem ĀĀasu mi zĀĀstaly jen ty nejotrleĀĪĀ- :-))). TentokrĀĵt jsem si vymyslela docela dobrou vĀĵc, kterĀĵ je udrĀĵuje v neĀĀekanĀĵ dobrĀĀm stavu - sebekriticky pĀ™ĪznĀĪvĀĵm, Ā¾e snad i lepĀĪĀ-m, neĀ¾ kdyĀ¾ se o nĀĵ starĀĵm jĀĵ. ProstĀĵ kaĀ¾dĀĵ kytky, respektive kaĀ¾dĀ½ kvĀĵtinĀĪĀ, mĀĵ svou nĀĵdobu s vodou a knot. Tak pĵje, kolik chce. A - teĀĀ jsme u problĀĀmu: neĀ¾ jsem to jakĀ¾takĀ¾ vychytala, tak se mi stalo, Ā¾e voda z kbelĀĀ-ku do kvĀĵtinĀĪĀe pĀ™Īlezla bĀĵhem pĀĵr hodin... ProstĀĵ potĀ™Īebuju nĀĵkoho moudrĀĀho, kdo by mne zasvĀĵtil trochu do fyziky - jak asi vysoko by mĀĵl kbelĀĀ-k bĀĵt, jak tlustĀ½ knot? JakĀĀ jsou zĀĵkonitosti? NeĀ¾ jsem odletĀĵla, tak jsem to zkouĀĵela, trochu nĀĵjak uzpĀĀsobila, ale... StejnĀĵ tam musĀ- mĀĵ kluk chodit a vodu doleĵvat...

VĀĀ™Ā-m, Ā¾e kdybych se dozvĀĵdĀĵla, JAK TO UDĀŠLAT SPRĀ•VNĀŠ,

tak by to bylo vĀ½hodnĀĀ pro vĀĵechny tĀ™Ī zĀĀĀ•astnĀĵnĀĀ strany:

kytĀĀky moje milovanĀ½,

mne, jejich paniĀĀku,

a konečnĚ Roberta, kterĚ by tam nemusel tak ěasto jezdit... d@niela